

AVTAL MELLAN

KONUNGARIKET SVERIGES REGERING

OCH

REPUBLIKEN ARMENIENS REGERING

**FÖR UNDVIKANDE AV DUBBELBESKATTNING OCH
FÖRHINDRANDE AV SKATTEFLYKT BETRÄFFANDE
SKATTER PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET**

Konungariket Sveriges regering och Republiken Armeniens regering, som önskar ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, har kommit överens om följande:

ARTIKEL 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

1. Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.
2. Inkomst som förvärvas av eller genom en person vars inkomst enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande staten är föremål för delägarbeskattning, ska anses förvärvad av en person med hemvist i en av staterna till den del som inkomsten, enligt skattelagstiftningen i denna stat, behandlas som inkomst hos en person med hemvist i staten i fråga.

ARTIKEL 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för en avtalsslutande stats, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.
2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter som tas ut på inkomst eller på förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, samt skatter på värdestegring.
3. De skatter på vilka detta avtal tillämpas är:
 - a) i Armenien:
 - 1) vinstskatten,
 - 2) inkomstskatten, och
 - 3) egendomsskatten,(i det följande benämnd ”armenisk skatt”);
 - b) i Sverige:
 - 1) den statliga inkomstskatten,
 - 2) kupongskatten,

- 3) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta,
 - 4) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.,
 - 5) den kommunala inkomstskatten, och
 - 6) statlig förmögenhetsskatt,
- (i det följande benämnd ”svensk skatt”).

4 Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet tas ut vid sidan av eller i stället för de skatter som anges i punkt 3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i deras skattelagstiftning.

ARTIKEL 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

- a) ”en avtalsslutande stat” och ”den andra avtalsslutande staten” avser Armenien eller Sverige, beroende på sammanhanget,
- b) ”Armenien” avser Republiken Armenien och, när uttrycket används i geografisk betydelse, det territorium, inklusive land, vatten, havsbotten och luftområden inom vilket Republiken Armenien utövar sina suveräna rättigheter eller jurisdiktion i överensstämmelse med nationell lagstiftning och internationell rätt,
- c) ”Sverige” avser Konungariket Sverige och, när uttrycket används i geografisk betydelse, innefattar Sveriges territorium, Sveriges territorialhav och andra havsområden över vilka Sverige i överensstämmelse med internationell rätt utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion,
- d) ”person” inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning,
- e) ”bolag” avser juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person,
- f) ”företag” avser bedrivandet av varje form av rörelse,
- g) ”företag i en avtalsslutande stat” och ”företag i den andra avtalsslutande staten” avser företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten,

- h) ”internationell trafik” avser transport med skepp eller luftfartyg som används av ett företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten,
- i) ”behörig myndighet” avser:
 - 1) i Armenien: finansdepartementet eller dess befullmäktigade ombud,
 - 2) i Sverige: finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet åt vilken uppdras att vara behörig myndighet vid tillämpningen av detta avtal,
- j) ”medborgare”, i förhållande till en avtalsslutande part, avser:
 - 1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat, och
 - 2) juridisk person, handelsbolag eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat,
- k) ”rörelse” innefattar utövandet av fritt yrke och annan självständig verksamhet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

ARTIKEL 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för bolagsbildning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet och innefattar också denna stat, dess offentligrättsliga organ eller institutioner, politiska underavdelningar eller lokala myndigheter. Detta uttryck inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.
2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

- a) han anses ha hemvist endast i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har en sådan bostad i båda staterna, anses han ha hemvist endast i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena),
- b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den stat där han stadigvarande vistas,
- c) om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den stat där han är medborgare,
- d) om han är medborgare i båda staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra i vilken avtalsslutande stat personen ska anses ha sitt hemvist vid tillämpningen av detta avtal. I avsaknad av en ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna, ska personen inte anses ha hemvist i någondera avtalsslutande stat i syfte att begära andra förmåner enligt detta avtal än de som följer av artiklarna 22, 23 och 24.

ARTIKEL 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.
2. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar särskilt:
 - a) plats för företagsledning,
 - b) filial,
 - c) kontor,
 - d) fabrik,
 - e) verkstad, och

- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Plats för byggnads-, anläggnings-, monterings- eller installationsverksamhet eller verksamhet som består av övervakning i anslutning därtill utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår längre tid än nio månader.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket ”fast driftställe” inte innefatta:

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,
- d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,
- e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,
- f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i a) till e) ovan, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om en person – som inte är en sådan oberoende representant på vilken punkt 6 tillämpas – är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag – utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som personen driver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som personen bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 4 och som, om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet, inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen

från fast driftställe eller på annat sätt) medför inte i sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

ARTIKEL 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.
2. Uttrycket ”fast egendom” har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, byggnader, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång. Skepp, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.
3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.
4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag.

ARTIKEL 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället i enlighet med bestämmelserna i punkt 2 beskattas i den andra staten.
2. Vid tillämpningen av denna artikel och artikel 22 ska den inkomst som i vardera avtalsslutande staten är hänförlig till det fasta driftstället som avses i punkt 1 vara den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, särskilt med avseende på driftställets mellanhavanden med andra delar av företaget, om det hade varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor, med beaktande av de funktioner som utförts, tillgångar som använts och risker som företaget har tagit genom det fasta driftstället och genom andra delar av företaget.
3. I fall då en avtalsslutande stat, i enlighet med punkt 2, justerar de inkomster som är hänförliga till ett fast driftställe för ett företag med hemvist i en av de avtalsslutande staterna och därmed beskattar företaget för inkomst som har

beskattats i den andra staten, ska denna andra stat, i den utsträckning som är nödvändigt för att undvika dubbelbeskattning av dessa inkomster, göra en vederbörlig justering om den instämmer med den justering som gjorts av den förstnämnda staten; om den andra avtalsslutande staten inte instämmer ska de avtalsslutande staterna söka undanröja eventuell dubbelbeskattning till följd av detta genom ömsesidig överenskommelse.

4. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av bestämmelserna i denna artikel.

ARTIKEL 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast på den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av SAS Sverige AB, den svenske delägaren i SAS.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärfvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

ARTIKEL 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då:

- a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller
- b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, gäller följande

om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte

tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts inkomsten där, om denna andra stat finner justeringen motiverad. Vid sådan justering gäller övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

ARTIKEL 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat får emellertid beskattas även i denna stat, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till utdelningen har hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

- a) 0 procent av utdelningens bruttobelopp om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag), förutsatt att
 - 1) bolaget innehar minst 25 procent av det utdelande bolagets kapital eller röstetal,
 - 2) bolaget har haft innehavet i minst två år innan några krav görs med hänvisning till denna bestämmelse, och
 - 3) utdelningen är undantagen från beskattning hos det bolaget,
- b) 5 procent av utdelningens bruttobelopp om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som innehar minst 10 procent av det utdelande bolagets kapital eller röstetal,
- c) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i alla andra fall.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för den vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Med uttrycket ”utdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra rättigheter i bolag som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande

bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe, samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe i denna andra stat, och inte heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

ARTIKEL 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Ränta som härrör från en avtalsslutande stat får emellertid beskattas även i denna stat, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till räntan har hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 5 procent av räntans bruttobelopp.

3. Utan hinder av bestämmelser i punkt 2 beskattas ränta, som anges i punkt 1, endast i den avtalsslutande stat där den som har rätt till räntan har hemvist om någon av följande förutsättningar är uppfylld:

- a) den som betalar eller tar emot räntan är en avtalsslutande stat, dess offentligrättsliga organ eller institution, politiska underavdelning eller lokala myndighet eller centralbanken i en avtalsslutande stat,
- b) räntan betalas på grund av ett lån som beviljats eller garanterats av AB Svensk Exportkredit (SEK), Exportkreditnämnden (EKN), Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (SIDA), Swedfund eller av en annan institution av offentligrättslig karaktär i någondera avtalsslutande stat med syfte att främja export eller utveckling.

4. Med uttrycket ”ränta” förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket avser särskilt inkomst av värdepapper som utfärdats av staten och inkomst av obligationer eller

debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

5. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 tillämpas inte om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen denne har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband med vilket den skuld uppkommit för vilken räntan betalas, och räntan belastar det fasta driftstället, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället är beläget.

7. Om räntebeloppet, på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

ARTIKEL 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royalty som härrör från en avtalsslutande stat får emellertid beskattas även i denna stat, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till royaltyn har hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga 5 procent av royaltyns bruttobelopp.

3. Med uttrycket ”royalty” förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm och filmer eller band för radio- eller televisionsutsändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt

samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royalty, antingen denne har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe i samband med vilket skyldigheten att betala royalty uppkommit, och royalty belastar det fasta driftstället, anses royalty härröra från den stat där det fasta driftstället är beläget.

6. Om royalty, på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty eller mellan dem båda och annan person, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royalty betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royalty om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

ARTIKEL 13

Kapitalvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget).

3. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas på vinst som förvärfvas av luftfartkonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), men endast på den del av vinsten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av SAS Sverige AB, den svenske delägaren i SAS.

4. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av andelar vars värde till mer än 50 procent, direkt eller indirekt, kan hänföras till fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1, 2, 3 och 4 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

6. Vinst på grund av avyttring av aktier eller andra rättigheter i bolag, eller andelar i handelsbolag, som förvärvas av en fysisk person som har haft hemvist i en avtalsslutande stat och som fått hemvist i den andra avtalsslutande staten får – utan hinder av bestämmelserna i punkt 5 – beskattas i den förstnämnda staten om avyttringen av tillgången sker vid något tillfälle under de sju år som följer närmast efter den tidpunkt då personen upphört att ha hemvist i den förstnämnda staten.

ARTIKEL 14

Inkomst av anställning

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 15, 17 och 18 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppstår på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppstår för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppstår för arbete i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

- a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under beskattningsåret i fråga,
- b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, och
- c) ersättningen inte belastar fast driftställe som arbetsgivaren har i den andra staten.

2. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat. Om en person med hemvist i Sverige uppstår ersättning för arbete utfört ombord på luftfartyg som används i internationell trafik av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), ska sådan ersättning beskattas endast i Sverige.

ARTIKEL 15

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

ARTIKEL 16

Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet som artist eller sportutövare bedriver i denna egenskap inte tillfaller artisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artikel 14, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

ARTIKEL 17

Pensioner, livräntor och liknande betalningar

1. Pension och annan liknande ersättning, utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen och livränta, som härrör från en avtalsslutande stat och betalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten.

2. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde.

ARTIKEL 18

Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning, med undantag för pension, som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som

utförts i denna stats, underavdelnings eller myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om arbetet utförs i denna andra stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och:

1) är medborgare i denna stat, eller

2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. Bestämmelserna i artiklarna 14, 15 och 16 tillämpas på ersättning som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

ARTIKEL 19

Studering

Studering eller affärspraktikant som har eller omedelbart före vistelsen i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, om beloppen härrör från källa utanför denna stat.

ARTIKEL 20

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag av inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 får inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal och som härrör från den andra avtalsslutande staten, beskattas i denna andra stat.

ARTIKEL 21

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och som är belägen i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.
2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.
3. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat och av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp och luftfartyg, beskattas endast i denna stat.
Bestämmelserna i denna punkt tillämpas på förmögenhet som ägs av luftfartkonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), men endast på den del av förmögenheten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av SAS Sverige AB, den svenske delägaren i SAS.
4. Alla andra slag av förmögenhet som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.
5. Om, i enlighet med punkt 4, rätten att beskatta förmögenhet som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, tillfaller endast denna stat, får denna förmögenhet beskattas i den andra avtalsslutande staten, om förmögenheten inte är föremål för en allmän förmögenhetsskatt enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

ARTIKEL 22

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Beträffande Armenien ska dubbelbeskattning undvikas på följande sätt:
 - a) Om en person med hemvist i Armenien förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Sverige, ska Armenien:
 - 1) från skatten på denna persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som har erlagts i Sverige,
 - 2) från skatten på denna persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som har erlagts i Sverige.

Avräkningsbeloppet ska emellertid inte i något fall överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i Sverige.

- b) Om i enlighet med någon av bestämmelserna i detta avtal en person med hemvist i Armenien förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som är undantagen från beskattning i Armenien får Armenien likväl, vid beräkningen av skatten på den personens övriga inkomst eller förmögenhet, beakta den undantagna inkomsten eller förmögenheten.

2. Beträffande Sverige ska dubbelbeskattning undvikas på följande sätt:

- a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst som enligt armenisk lagstiftning och i enlighet med bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Armenien, ska Sverige – med beaktande av bestämmelserna i svensk lagstiftning beträffande avräkning av utländsk skatt (även i den lydelse de framledes kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) – från den svenska skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den armeniska skatt som erlagts på inkomsten.
- b) Om en person med hemvist i Sverige erhåller inkomst som i enlighet med detta avtal beskattas endast i Armenien, får Sverige, vid fastställande av skattesatsen för svensk progressiv skatt beakta den inkomst som ska beskattas endast i Armenien.
- c) Utan hinder av bestämmelserna i a) i denna punkt är utdelning från bolag med hemvist i Armenien till bolag med hemvist i Sverige undantagen från svensk skatt enligt bestämmelserna i svensk lag om skattebefrielse för utdelning som betalas till svenska bolag från bolag i utlandet.
- d) Om en person med hemvist i Sverige innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Armenien, ska Sverige från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Armenien. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i Armenien.

ARTIKEL 23

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat ska inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt såvitt avser hemvist, är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, ska i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt som medges personer med hemvist i den egna staten.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 7 eller artikel 12 punkt 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmande av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, ska inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

ARTIKEL 24

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att det påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 23 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

5. I fall då,

- a) en person, i enlighet med punkt 1, har gjort en framställan till den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat med anledning av att åtgärder i den ena eller båda avtalsslutande staterna för honom har medfört beskattning i strid med bestämmelserna i detta avtal, och
- b) de behöriga myndigheterna inte, inom tre år från anmälan till den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten, kan nå en överenskommelse för att lösa frågan enligt punkt 2,

ska, om personen begär det, kvarstående olösta frågor i ärendet hänskjutas till skiljeförfarande. Sådana olösta frågor ska dock inte hänskjutas till skiljeförfarande om en domstol i någon av de avtalsslutande staterna har meddelat ett beslut avseende dessa frågor. Skiljedomen är bindande för båda avtalsslutande staterna och ska genomföras utan hinder av tidsbegränsningar i dessa staters interna lagstiftning, såvida inte en person som direkt berörs av ärendet inte accepterar den ömsesidiga överenskommelsen som genomför skiljedomen. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna får träffa överenskommelse om sättet att tillämpa denna punkt.

6. a) Bestämmelserna i punkt 5 ska inte tillämpas på ärenden som rör artikel 4 punkt 3 och inte heller på ärenden som rör hänförande av kapital till ett fast driftställe enligt artikel 7.
- b) Utan hinder av bestämmelserna i punkt 5, ska ett ärende inte hänskjutas till skiljeförfarande om de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna har överenskommit att ärendet inte är lämpligt att avgöras genom skiljeförfarande.

ARTIKEL 25

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna

eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt punkt 1 ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i punkt 1 eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Utan hinder av ovanstående får upplysningar som en avtalsslutande stat mottagit användas för andra ändamål när sådana upplysningar får användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda avtalsslutande staterna och den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat som lämnat upplysningarna tillåtit sådant användande.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

- a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,
- b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,
- c) lämna upplysningar som skulle röja affärs-, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i punkt 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

5. Bestämmelserna i punkt 3 medför inte rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

ARTIKEL 26

Begränsning av förmåner

Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, ska för det fall

- a) bolag med hemvist i en avtalsslutande stat huvudsakligen förvärvar sina inkomster från andra stater
 - 1) från aktiviteter sådana som bank-, sjöfarts-, finans- eller försäkringsverksamhet,

eller
 - 2) genom att vara huvudkontor, coordination centre eller liknande enhet som tillhandahåller administrativa eller andra tjänster till en grupp av bolag som bedriverrörelse huvudsakligen i andra stater, och
- b) sådan inkomst beskattas väsentligt lägre enligt lagstiftningen i denna stat än inkomster från liknande verksamhet som bedrivs inom denna stat eller genom att vara huvudkontor, coordination centre eller liknande enhet som tillhandahåller administrativa eller andra tjänster till en grupp av bolag som bedriver rörelse i denna stat,

de bestämmelser i detta avtal som medger undantag från eller nedsättning av skatt inte tillämpas på inkomst som sådant bolag förvärvar och inte heller på utdelning som betalas av sådant bolag.

ARTIKEL 27

Handräckning vid indrivning av skatter

1. De avtalsslutande staterna ska bistå varandra vid indrivning av skattefordringar. Sådant bistånd begränsas inte av artiklarna 1 och 2.
2. Med uttrycket "skattefordran" förstås i denna artikel en fordran på ett belopp avseende skatt av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna, deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om denna beskattning inte strider mot avtalet eller mot något annat instrument till vilket de avtalsslutande staterna är parter, samt ränta, särskilda avgifter och kostnader för indrivning eller säkringsåtgärd som hänför sig till sådant belopp.
3. När en skattefordran i en avtalsslutande stat är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och ska betalas av en person som enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra dess indrivning, ska denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för indrivning av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Denna skattefordran ska drivas in av den andra staten enligt bestämmelserna i denna stats

lagstiftning om verkställighet och indrivning som om denna vore en av dess egna skattefordringar.

4. När en skattefordran i en avtalsslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen ska denna skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Den andra staten ska vidta åtgärder för säkerställande av denna skattefordran enligt bestämmelserna i dess lagstiftning som om denna vore en av dess egna skattefordringar. Detta gäller även om skattefordringen vid tidpunkten då sådana åtgärder vidtas inte är verkställbar i den förstnämnda staten eller ska betalas av en person som har rätt att förhindra dess indrivning.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3 och 4 ska en skattefordran som erkänns av en avtalsslutande stat enligt punkt 3 eller 4 inte i denna stat beröras av tidsfrister eller få någon förmånsrätt som gäller för en skattefordran enligt lagstiftningen i denna stat på grund av fordringens art. En skattefordran som erkänts av en avtalsslutande stat enligt punkt 3 eller 4 ska inte heller ges förmånsrätt som gäller för denna skattefordran enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten.

6. Förfarande som rör förekomsten, giltigheten eller beloppet av en skattefordran i en avtalsslutande stat ska inte anhängiggöras vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalsslutande staten.

7. Om, efter det att en begäran gjorts av en avtalsslutande stat enligt punkt 3 eller 4 men innan den andra avtalsslutande staten drivit in och överfört skattebeloppet till den förstnämnda staten, skattefordringen upphör att vara

- a) i fall som avses i punkt 3, en skattefordran i den förstnämnda staten som är verkställbar enligt denna stats lagstiftning och som gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat saknar rätt att vid denna tidpunkt förhindra indrivningen av, eller
- b) i fall som avses i punkt 4, en skattefordran i den förstnämnda staten som enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen,

ska den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra staten om detta och i enlighet med vad den andra staten bestämmer ska den förstnämnda staten antingen vilandeförklara eller återkalla sin begäran.

8. Bestämmelserna i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

- a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna eller den andra avtalsslutande staten,
- b) vidta åtgärder som står i strid mot allmänna hänsyn (ordre public),

- c) lämna bistånd om den andra avtalsslutande staten inte uttömt alla rimliga möjligheter till indrivning eller säkringsåtgärder som finns tillgängliga enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis,
- d) lämna bistånd i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den andra avtalsslutande staten.

ARTIKEL 28

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat.

ARTIKEL 29

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staterna ska skriftligen underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som enligt respektive stats lagstiftning krävs för att detta avtal ska träda i kraft.
2. Avtalet träder i kraft den trettionde dagen efter det att den sista av dessa underrättelser tagits emot och ska därefter tillämpas
 - a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare,
 - b) i fråga om andra skatter på inkomst, och skatter på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare.

ARTIKEL 30

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess att det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg skriftligen säga upp avtalet genom underrättelse härom minst sex månader före utgången av något kalenderår. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla

- a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av sexmånadersperioden eller senare,

- b) i fråga om andra skatter på inkomst, och skatter på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar 1 januari det år som följer närmast efter utgången av sexmånadersperioden eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i den 20..., i två exemplar på svenska, armeniska och engelska språken, vilka äger lika vitsord. I händelse av skiljaktigheter ska den engelska texten ha företräde.

För Konungariket Sveriges regering

För Republiken Armeniens regering

PROTOKOLL

Vid tillfället för undertecknandet av avtalet, för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Armeniens regering, har de avtalsslutande staterna kommit överens om att följande bestämmelser ska utgöra en integrerande del av avtalet:

Med hänvisning till artikel 5 punkt 4

Uttrycket ”utlämnande” innefattar inte affärslokal varifrån försäljning sker inuti lokal som innehas för utlämnande av varor.

Med hänvisning till artikel 7

Huruvida kostnader som belastar ett fast driftställe är avdragsgilla eller inte avgörs av den nationella lagstiftningen i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget, med beaktande av bestämmelserna i artikel 23 (Förbud mot diskriminering).

Med hänvisning till artikel 11 punkt 2

Om, efter dagen för undertecknande av detta protokoll, Armenien och någon av de stater som, vid dagen för undertecknandet av detta protokoll, är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) ingår ett avtal som föreskriver att ränta som härrör från Armenien ska undantas från beskattning i Armenien, eller att sådan ränta ska beskattas i Armenien till en lägre skattesats än den som föreskrivs i detta avtal, ska sådant undantag eller sådan lägre skattesats gälla automatiskt på ränta som omfattas av bestämmelserna i detta avtal. Den behöriga myndigheten i Armenien ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i Sverige när villkoren för tillämpningen av denna punkt har uppfyllts.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i den 20..., i två exemplar på svenska, armeniska och engelska språken, vilka äger lika vitsord. I händelse av skiljaktigheter ska den engelska texten ha företräde.

För Konungariket Sveriges regering

För Republiken Armeniens regering